

Diumenge 3 QUARESMA "C" 23 de març de 2025

Els qui escoltaven a Jesús els preocupa el tema de la mort. Ells entenien la mort com un càstig per alguna malifeta de temps enrere. Jesús, amb la seva resposta, els hi capgira el tema. Els ve a dir: La mort és inevitable, forma part de la condició humana. El que ens hauria de preocupar és un altre tipus de mort: la que ens allunya de Déu. Per això Jesús diu que també nosaltres podem morir si ens neguem a convertir-nos. Cert que morir és una amenaça real, però n'hi ha una altra de més greu que és la de no voler-se convertir. Per això Jesús ve a dir: convertiu-vos que aquí és on hi ha la vida de veritat. Quan feu aquest pas veureu la mort d'una altra manera, fet que ens ho demostra en la Pasqua, quan Jesús ressuscita. A partir de la pregunta que li fan, Jesús ho aprofita per insistir en la necessitat que tenim tots plegats de convertir-nos. Convertir-se és iniciar el camí de retorn al Senyor, que és l'únic qui ens dona vida. L'Evangeli no sols ens parla de la necessitat de la conversió sinó que insisteix en la urgència de fer-ho: cal que ens convertim ara, que no la deixem per a demà. És bo que aquest plantejament ens el fem avui també nosaltres, en ple camí de la Quaresma.

Aquesta urgència a la conversió **Jesús ens l'explica a través de la paràbola que hem escoltat. Aquest exemple** de Jesús el podem mirar des de la perspectiva de l'amo de la vinya, que no és altre que Déu mateix. L'amo té molta paciència envers la seva vinya: la cuida i l'amanyaga per veure si arriba a donar fruit. Precisament això de donar fruit vol dir millorar la nostra relació amb Déu i amb les persones que ens envolten. Aquesta és la dimensió de la conversió, aquests són els deures que tenim tots per aquesta Quaresma. Avui som convidats a valorar aquesta paciència que Déu té amb nosaltres. Paciència que és motiu per a donar-ne gràcies. Voldria agrair les oportunitats que Déu ens dona i per la confiança que ha dipositat en nosaltres. Aquesta paciència que Déu té envers nosaltres, la sabem tenir nosaltres envers les persones que tenim al costat?. Sempre hem d'ajudar a donar bon fruit, confiar en la capacitat del canvi que poden tenir les altres persones. No és només qüestió que jo doni fruit, he de procurar que la gent del meu entorn també en donin, com el que espera el pagès d'aquella figuera de la paràbola.

El Déu de Jesús és qui sempre espera el bon fruit, el bon fer de cada dia dels humans en bé dels altres. I ho espera encara que no li responguin. Déu sempre espera la nostra conversió, el reconeixement de les nostres infidelitats a Jesús a les seves crides i als seus ensenyaments. Que aquesta celebració ens ajudi i animi a seguir a Jesús per tal que els nostres fruits siguin els que Déu espera de nosaltres.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

23 de Març de 2025

LA NOSTRA ROMERIA A MONTSERRAT

“Les parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles hem pujat en romeria a Montserrat amb l'anhel de participar de la celebració dels primers mil anys del monestir.

Venim amb el cor vessant d'agraïment a la Moreneta, la nostra Mare, a demanar-li que ens ajudi a mantenir la nostra fe, que guiï els nostres passos per encarar el demà amb esperança, ens doni la mà per ser solidaris amb els més desfavorits i ens animi a viure amb la mirada posada en Crist que és qui dona sentit a la nostra vida.”

Aquesta ha estat la nostra presentació en iniciar la celebració de l'Eucaristia en el Monestir davant la Mare de Déu, perquè realment aquests són els objectius que ens van emprendre a organitzar la romeria amb les persones de les comunitats de les parròquies de Banyoles i comarca.

Unes 150 persones ens vam animar per a compartir aquesta jornada, el passat 8 de març, que va començar ben aviat i amb pluja que ens va acompanyar tot el camí d'anada i tornada.

Tot i la boira que ens embolcallava i no ens deixava veure el clatell del qui caminava al davant nostre, un darrere l'altre vam arribar al peu de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, per a celebrar la nostra fe en el monestir on al llarg de centenars de generacions els monjos, la comunitat benedictina continua fent d'aquest lloc, on es troba la pau, un lloc de trobada i de pregària.

Després de la celebració, el germà Jordi Puigdevall, prior de Montserrat, fill de Mata presentà la història del monestir i va compartir amb tot el grup la seva experiència com a monjo, animant als joves a escoltar la crida que el Senyor els fa, i a oferir la seva vida al servei dels altres.

Després de dinar, vam dedicar un temps a venerar la imatge i a fer una estona de pregària comunitària en el cambril de la Verge, abans de comiat.

El cant del Virolai, cançó de lloança, himne dedicat a la Mare de Déu de Montserrat, compost per Mn. Jacint Verdaguer va ser entonat al llarg de molts moments, creant un bonic ambient de pregària i de lloança.

Acabarem amb unes paraules de l'abat Manel Gasch: “Demanem a la Mare de Déu de Montserrat que sapiguem mirar agraïts cap al passat i que, a la vegada, siguem capaços d'utilitzar aquest bagatge mil·lenari per mirar cap al futur i poder col·laborar a construir una societat més justa i plena d'esperança”.

La jornada va ser viscuda amb il·lusió i amb les ganes de tornar a pujar en un dia assolellat per veure el Monestir i les màgiques muntanyes de roca que l'envolten.

XERRADES QUARESMALS:

Dimecres, 26 de març, a les 8 del vespre, als locals de Santa Maria: C/ Navata 44 BANYOLES

“L'ESPERANÇA ÉS ÀNCORA QUE UNEIX LA TERRA AMB EL CEL”.

Per Mn. Miquel Oliveras, Rector de Besalú

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

Dimecres, 26 de març, a les 8 del vespre, al a locals parroquials de C/ Navata, XERRADES QUARESMALES: "L'ESPERANÇA ÉS ÀNCORA QUE UNEIX LA TERRA AMB EL CEL". Per Mn. Miquel Oliveras, Rector de Besalú.

Dissabte, 29 de març, de les 4 a les 6 de la tarda a Santa Maria dels Turers: trobades amb les parelles que es preparen per casar-se per l'església.

VIACRUCIS: durant la Quaresma es farà el Viacrucis a Santa Maria, els divendres a 2/4 de 7 de la tarda. A Sant Pere els dissabtes a 2/4 de 7 de la tarda.

HA REBUT EL BAPTISME

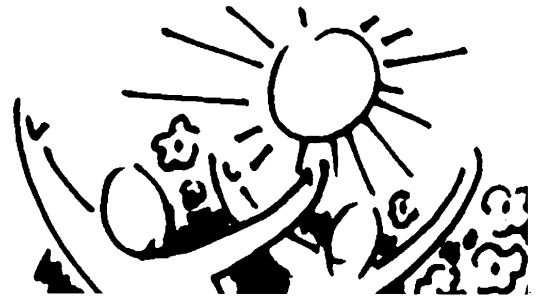
Emma Rico Cuellar

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Roser Serra Pujolàs, de 88 anys

Hermi Márquez Muñoz, de 92 anys

Dolores Álvarez Mantas, de 90 anys

L'ESPERANÇA

En l'esperança hi ha alguna cosa eterna, és a dir, metahistòrica, ja que es refereix a un món ideal, a un univers perfecte que no existeix a la realitat, però, d'altra banda, també té un element històric i temporal. El subjecte espera assolir la felicitat, la plenitud, la realització total del seu ésser i desitja assolir aquest fi aquí, en la temporalitat. L'esperança es relaciona directament amb la possibilitat, mentre que la desesperació fa referència a la necessitat. Per a l'home esperançat, sempre hi ha una darrera possibilitat, mentre que, per a l'home desesperat, no hi ha cap possibilitat, ja que segons ell tot està concatenat i determinat de forma apriorística. L'esperança és la virtut de la possibilitat, la fe en les múltiples possibilitats que té l'existència humana i precisament per això és la condició fonamental de la llibertat.

Francesc Torralba, Poètica de la llibertat. Lectura de Kierkegaard, Caparrós editors, Madrid 1998, pàg. 174

En les misses del 24 al 30 de març de 2025 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7 t	Pilar Yani Vilà	7 t	No hi Ha Missa
Dimarts	7 t	Maria Dolors Malagelada; Mn. Josep Maria Amich		
Dimecres	7 t	Pilar Álvarez Lanzaco		
Dijous	7 t	José Ignacio i Teresa Cebrián		
Divendres	7 t	Joaquín Fernández Sanz ; Suli Teixidor Corominas		
Dissabte	8 v.	Miquel Riera Comas i Joaquina Rovira Borrell; Maria Ribas Vilà; Antònia Cornellà Bota; Pere Bahí Bosch	7 t	Família Granés; Família Costa; Rosa
Diumenge	10 m.	Intenció particular; Leonor Masó Moret; Sor Asunción; Família Butiñà Pujolàs; Joaquim Tarafa José (Aniv.); i Carme Riera Pujol; Felip Sánchez Matas i Encarna Malagón Marchal;	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Pere Pagès i Jovita Heras; Lluís Genover;		
	8 v.	Pepita Castany i difunts de la seva família		